

Proletariërs van alle landen, verenigt u!

De Stem van de Arbeiders

La Voix des Travailleurs

nr 47

bijdrage tot de kosten 0,60 € - november 2014

Uitgave van Arbeidersstrijd - Lutte ouvrière (communistisch trotskistisch)

De werkers moeten hun eigen eisen voorleggen

In dit nummer:

Bankiers raken niet gestrest

De collaboratie van de PS... met het patronaat

*De gemeenten als onderaanneming
van de bezuinigingspolitiek*

La Voix des Travailleurs existe aussi en français

De zetel van Goldman Sachs

Bankiers raken niet gestrest

schatten mocht de economische crisis brutaal verergeren. De auteurs van dit scenario hebben de recessie voor 2014 en 2015 voorzien, en dan een jaar met prijzen die storten, met een werkloosheidscijfer die enorm toeneemt, met woningprijzen die met 30% dalen en waar de rentevoeten (de huur van het geld) worden verdrievoudigd. Een rampscenario, in de ogen van een normale bankier ! Om in zo'n test te slagen, in deze vermoedelijke stressvolle situatie, moet de bank een "CET1 ratio" kunnen houden van 8%: met duidelijke woorden het eigen vermogen moet minstens 8% van de inzet, van het leengeld en van speculatie vertegenwoordigen. Blijkbaar zou zo'n ratio voldoen om de ECB gerust te stellen.

De Belgische banken hebben deze criteria goed ingevuld. Behalve Dexia, maar in dit geval zou het niet erg zijn, omdat deze van Belgische en Franse staatsgaranties heeft. Maar als

zo'n scenario de bank niet onder stress zet, kan die wel rampzalig zijn voor de bevolking, want deze twee Staten zijn garant voor 90 miljard, waaronder 54 miljard voor België, meer dan een derde van het jaarlijks bedrag waarover de Staat beschikt via de belastingen, taksen en sociale bijdragen.

In het land zijn meer dan één miljoen mensen werkloos, het aantal van diegenen die onder de armoededrempel leven stijgt enorm, terwijl het kapitalistische systeem boven hun hoofden speculatiebellen maakt die aan alle controle ontsnappen en bedreigen met uiteenspatten, maar de « investeerders » kunnen rustig blijven, volgens de deskundigen van de ECB.

Blijkbaar geloven de financiële markten hier niet veel in: ze zijn na het verslag van de ECB direct omlaag gegaan.

Tot nu toe gaat alles goed. En dit doet denken aan de man die van een wolkenkrabber valt en die bij iedere verdieping bij zichzelf zegt: Tot nu toe gaat alles goed. De ECB, de Europese Centrale Bank, heeft net 130 banken in Europa « stress tests » laten ondergaan en zegt tevreden te zijn. Alleen 25 banken zouden de test gefaald hebben, maar niet de grootste en niet de Belgische, en in ieder geval heeft al een deel van hen de nodige maatregelen genomen. Dus, alles gaat goed ?

De stress test is een scenario dat door de bankoverheid werd bedacht om de weerstand van de banken te

Wie zijn we

Het kapitalisme laat elke dag zien dat het niet alleen een onrechtvaardige en gewelddadige systeem is, maar ook dat het een zware bedreiging vormt voor de mensheid : het veroorzaakt de crisissen, de oorlogen, de uitputting van de grondstoffen en van de natuurlijke omgevingen. Deze grote problemen kunnen niet opgelost worden zonder een einde te maken aan de anarchie van de huidige kapitalistische maatschappij, die in sociale klassen verdeeld is en op economische concurrentie en individuele egoïsme berust.

Arbeidersstrijd organiseert mannen en vrouwen die ervan overtuigd zijn dat het communisme de enige toekomst is voor de mensheid.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers het kapitalisme kunnen vervangen door een vrije, broederlijke en menselijke maatschappij, want ze/zij ? vormen de meerderheid van de bevolking en doen de hele samenleving draaien. En ze hebben geen enkel persoonlijk belang bij het behouden van de huidige maatschappij.

We zijn ervan overtuigd dat de werkers de middelen hebben om de Staat van de burgerij te vervangen en zowel de grote bedrijven en banken als de hele werking van de economie en van de politiek te onderwerpen aan hun collectieve en democratische controle. Dit is de voorwaarde voor een maatschappij die in het belang van allemaal georganiseerd zou worden en waar iedereen de macht effectief zou kunnen uitoefenen.

Bovendien verdedigen we het idee dat de werkers geen vaderland hebben en dat een volk dat een ander onderdrukt niet vrij kan zijn. We beroepen ons op het communistisch manifest van Karl Marx en Friedrich Engels dat met de oproep eindigt van: proletariërs aller landen, verenigt U!

Arbeidersstrijd-Lutte ouvrière maakt deel uit de Internationalistische Communistische Vereniging (trotskistisch) waarvan de bekendste afdeling Lutte ouvrière in Frankrijk is, de partij van Arlette Laguiller en Nathalie Arthaud.

We beroepen ons op Trotski, de Russische revolutionair en kameraad van Lenin, die vermoord is omdat hij nooit is gezwicht en tot het einde de communistische ideeën heeft verdedigd tegen het stalinisme.

Om contact met ons te nemen:

Schrijven naar BP 62 5100 Jambes, zonder andere vermelding naar contact@arbeidersstrijd.be, of per telefoon aan 0479 44 81 52

Verantwoordelijke uitgever: P. Lambert, zelfde adres

Website :

<http://www.arbeidersstrijd.be>

Abonnementen:

Normaal: 8,50 € voor 10 nummers (1 jaar)
Met steun: 15 € voor 10 nummers (1 jaar)

U kan zich abonneren op De Stem van de Arbeiders en betalen via overschrijving op de bankrekening :

IBAN : BE16 0004 2035 6974 ; BIC : BPOT BEB1 met vermelding : abonnement SvdA

(Vergeet niet een e-mail naar ons te sturen met uw gegevens op het adres : contact@arbeidersstrijd.be)

U kan ook betalen door uw gegevens en de prijs van het abonnement te sturen naar de postbus BP 62 5100 Jambes.

Allemaal naar de betoging, met onze eigen eisen!

De syndicale leidingen roepen op tot een nationale betoging deze donderdag. We moeten met zoveel mogelijk ernaartoe gaan!

Het ontbreekt niet aan redenen om boos te zijn en om te eisen. Sinds de bankcrisis van 2008 betalen de werkende mensen de tol voor de nieuwe verergering van de kapitalistische crisis, waarvoor ze helemaal niet verantwoordelijk zijn.

De banken, de grote bedrijven en hun aandeelhouders hebben de crisis door hun blinde winstdorst veroorzaakt. Maar ze zijn zich blijven verrijkt. De grote burgerfamilies hebben op alle regeringen kunnen rekenen om de werkende bevolking te doen opdraaien voor de crisis. Het geld dat ontbreekt voor onze pensioenen, in het onderwijs, in de gemeenten, enz. is in hun kluizen verdwenen.

Donderdag is het de eerste keer in 6 jaar dat deze dramatische episode van de kapitalistische crisis duurt, dat de werkers van alle sectors worden opgeroepen om samen te betogen. En dit is een goede zaak, want het is alleen samen dat we ons zullen kunnen verdedigen.

Maar we moeten daar niet de dupe van worden!

Iedereen heeft opgemerkt dat de maatregelen van de regering Di Rupo even hard waren voor de werkers, en toch hebben die niet dezelfde reactie veroorzaakt van de syndicale leidingen. Wat anders is, is dat de socialistische partijen, samen met het CDH, in de oppositie zitten. De syndicale leidingen vrezen dat het patronaat en de regering hen het beheer van de werkloosheidsuitkeringen gaan ontdoen, ze zijn er ook ongerust over dat het patronaat en de regering de moeite niet meer doen om met hen te onderhandelen, terwijl de vakbonden de werkers op straat oproepen.

En als ze vandaag willen tonen dat ze ons kunnen mobiliseren, kunnen ze zich morgen ook wel tevreden stellen met een geste van de regering en het patronaat om ons te demobiliseren.

De patronale kamp kan bijvoorbeeld afzien van het optrekken van de pensioenleeftijd tot 67, maar alle andere maatregelen die de lonen en de pensioenen dramatisch en duurzaam zullen verminderen, behouden. Het kan ook afzien van de indexsprong en zich tevreden stellen met een manipulatie van de index die hetzelfde gevolg zal hebben. Het kan beslissen de syndicale apparaten garantie te geven dat hun rol (op kort termijn) niet wordt aangetast in de betaling van de werkloosheidsuitkeringen. Het kan garanderen dat de onderhandelingen zoals vroeger zullen blijven verlopen...

De syndicale leidingen zouden zich met dat bijna niets tevreden kunnen stellen en zeggen dat ze iets hebben verkregen, dit zou niet de eerste keer zijn dat het zo gaat. Maar voor de werkers zou dit niets veranderen en de toestand zou steeds even moeilijk zijn.

Daarom zal het volgen van de syndicale oproep om onze woede te tonen niet voldoen. We moeten onze eigen doeleinden hebben, onze eigen eisen, onze eigen politiek en we moeten met veel zijn om die te laten horen!

De werkers hebben maar hun loon om te leven en ze moeten het verdedigen. In deze crisistijd en met een dalende verkoop hebben de kapitalisten maar één mogelijkheid om hun winsten te verhogen of ten minste te behouden: onze lonen verlagen. De indexsprong en de manipulatie hiervan, de maatregelen om de pensioenen te verlagen, de werklozen van hun uitkeringen ontdoen, om hen te verplichten om het even welke job in om het even welke omstandigheden te aanvaarden... al deze maatregelen hebben als doel de patroons in staat te stellen ons nog meer uit te buiten.

Maar zelfs als we erin slagen de regering op één of andere maatregel terug te dringen, zou het niet tot veel dienen als we er niet naartoe streven de ontslagen tegen te houden, die de hardste en meest vastbesloten aanval tegen de lonen is. Want het is deze massale werkloosheid die de patroons in staat stelt een permanente chantage uit te oefenen op de lonen en op de werkomstandigheden.

Men moet het verbod op ontslagen opleggen, samen met het verdelen van het werk onder iedereen, zonder loonverlies!

Alleen op deze manier zal men de aandeelhouders van Delhaize, van de banken, van Ford, ArcelorMittal, Caterpillar, enz. kunnen weerhouden de werkende mensen in de armoede te blijven drijven.

Natuurlijk eist dit een strijd van een totaal andere omvang. Maar het is achter deze doeleinden dat de arbeidersklasse de kracht zal hebben om de kapitalisten tegen te houden de hele maatschappij naar ellende en chaos te drijven. Des te meer dat het stakingsrecht, met de minimumdienst in de openbare sectors, het mikpunt van de regering is.

Zo moeten we de betogingen en de piketten gebruiken om de eisen van de onze klasse te bespreken en de banden te hervatten die ons in staat zullen stellen de strijd verder te voeren, ook wanneer de syndicale directies die zullen willen stoppen!

Audi / VW - Vorst

Bedankt, we worden al bediend

Het Audi-merk slaat jaar naar jaar alle records in verkoop en winst. Dit houdt de patroon van het merk, Stadler, en de aandeelhouders van VW hierachter niet tegen de kosten met 2 miljard euro te willen verlagen. Geen besparingsplan (met ontslagen) heeft hij deze zomer gezegd om ons gerust te stellen in een "brief aan de medewerkers", het gaat gewoon over een "fitnessprogramma".

Meneer is op zoek naar sport? Welkom in onze fitnesszaal, open van 6 tot 14 uur en van 14 tot 22 uur. Men kan er non-stop hardlopen.

Vast contract voor iedereen!

Tegen het einde van dit trimester zijn het nog 6 of 7 interimers die ontslagen zijn. Twee van deze waren er al bijna drie jaar. En iedereen weet dat ze, als ze zo lang hebben kunnen volhouden, veel hard werk hebben moeten aanvaard.

Het is schandelijk om de directie te zien deze jonge collega's als wegwerpslaven te behandelen.

Durobor - Zinnik

"Langer werken", we doen het al!

In FM is één van de gevolgen van de vermindering van het personeel dat een werker alleen staat om meerdere taken uit te oefenen en een machine te doen draaien. En om de zieken of de collega's in verlof te vervangen komt het vaak voor dat men werkdagen aan één stuk door moet kloppen, soms meer dan één week.

Dit is de realiteit van de uitbuiting die de werkers ondergaan, en de regeringen die de pensioenleeftijd willen optrekken "omdat men langer leeft" doen alsof ze niet zien dat alle beroepen "zwaar" worden, onder de wet van de winst in het kapitalisme.

Een absurde wereld

Volgens de cijfers van de sociale verzekering van zelfstandigen zouden er in België 233 000 werkers zijn die een bijberoep uitoefenen, een 2de job als zelfstandige dus. Een cijfer dat constant stijgt en dat geen rekening houdt met al diegenen die een 2de job hebben als loontrekkende of die

deze niet verklaren. Dat allemaal omwille van de te lage lonen.

Dit is bijzonder absurd als men weet dat er 500 000 werklozen in België zijn.

De patroons profiteren van de angst voor werkloosheid om de lonen te proberen te verlagen.

Een welverdiend dutje

De directie nodigt ons uit voor haar tweejaarlijkse speech. En zoals gewoon denken ze echt aan alles om er een succes van te maken: om onze polsen te laten rusten voorzien de geluidstechnici zelfs opgenomen applaus.

Zou het mogelijk zijn de gast die spreekt ook op stil te zetten? Hij spreekt altijd van meer inspanningen en meer werken. Vermoeiend om ernaartoe te luisteren... Alvast bedankt.

Te dure winsten

De directie heeft gezegd dat de kosten voor het maken van de A1 met 600€/stuk moet dalen om rendabel te zijn. Maar wie bepaalt, of de productie rendabel is? De aandeelhouders die de winsten op zak steken.

Steeds moeilijker rond kunnen komen, steeds vaker moe zijn en een steeds slechtere gezondheid hebben, alles toont het aan: winsten kosten ons te veel!

Koninklijk Audi

Kosten, kosten, kosten, is het motto van de directie. Maar dit heeft haar niet tegengehouden om tientallen duizenden euro uit te geven voor het bezoek van Filip. Nochtans heeft hij nog nooit in zijn leven de kleinste rijkdom gecreëerd, in tegenstelling met al diegenen die hier werken.

Toch was er iets plezants: de kaderleden zien zwaaien met de vlaggetjes die ze uitgedeeld hadden gekregen. Het was bijna werken!

Extra banen moeten voorgeschreven worden!

In de deco waren de werkritmes niet meer dragelijk voor de arbeidsters. Peesontsteking aan knieën, aan de polsen, rugpijn die door het ritme en de slechte houding worden veroorzaakt, dat allemaal heeft ons aangezet om onze ergernis te uiten. Dankzij ons protest zijn de vakbonden langsgesproken en we hebben ook het bezoek gekregen van een dokter. In tegenstelling met wat haar mannelijke collega's doen is de dokter ons ter plaatse tijdens het werk komen bekijken en haar verslag heeft het bevestigd: het is onhoudbaar.

De directie heeft het principe van een snellere rotatie aanvaard op de hardste posten... wat ons minder snel verslijt maar het probleem niet oplost: hoe komt het dat er arbeiders zich kapot werken terwijl anderen de moed verliezen om werk te vinden?

Wat zullen we doen als ze hierin slagen? Een 3de job nemen?

Een loonverhoging opleggen, samen met het verdelen van het werk onder iedereen is voor ons de enige uitweg.

BPost: de postbodes hebben gelijk om zich te verdedigen

De postverdeel- en transportcentra van BPost in Luik, Charleroi en Brussel hebben donderdag gestaakt om te protesteren tegen het invoeren van het nieuwe "Alpha"-plan. Om de postverdeling van pakketten in het weekend naar zelfstandigen te overplaatsen, gaat de directie over tot "veel naakte ontslagen van contractuelen die in honderden banenafschaffingen zouden kunnen uitmonden", volgens een permanente secretaris van de CSC-Transcom (de Christelijke vakbond).

Deze vakbond klaagt ook de werkomstandigheden aan van de postbodes die steeds harder worden.

Maar terwijl ze deze actie alleen leidt, stelt de CSC-Transcom geen ander vooruitzicht aan de postbodes dan een beroep doen op "het goede verstand en het plichtbesef van de directie", alsof deze geen winstmaximalisatie beoogde op de kap van de werkers.

Tegen de patronale politiek hebben de werkers een politiek nodig om zich te verenigen en aan een krachtsverhouding te bouwen.

Een trouwe dienaar van de belangen van de kapitalisten

Cornu, de nieuwe baas van de NMBS onderscheidt zich door zijn minachting en zijn beledigingen voor de spoormannen. Volgens hem zijn ze te vaak met verlof, krijgen ze te veel premies, en wanneer ze staken, is het om de gebruikers lastig te vallen.

Dat allemaal klinkt goed samen met de taak die Cornu heeft aanvaard: 2,1 miljard besparingen te maken voor de komende 5 jaar. Dit zal niet mogelijk zijn zonder omvangrijke aanvallen tegen de spoormannen, de gebruikers en de vakbonden. Daarin is hij een goede vertegenwoordiger van zijn klasse.

Cornu is geen groentje. In de komende betoging hebben de spoormannen er belang in de werkers van Agfa Gevaert te ondervragen over hun ervaring. Dit was de laatste post van Cornu en hij heeft er 900 van de 3000 overgebleven banen geschrapt.

Samen zullen de werkers de arrogantie van Cornu en zijn soortgenoten weer doen inslikken.

Leve de staking van de werkers van Delhaize!

De werkers van Delhaize staken tegen het ontslag van 2 500 mensen en de loonverminderingen die aangekondigd zijn voor zij die overblijven.

Delhaize heeft inderdaad een loondaling aangekondigd van 90€ per maand, de daling van de jaarlijkse premie en het schrappen van de dubbele kwartier pauze die ze elke dag hebben. De werkers zouden op deze manier netto 120€ per maand verliezen volgens de schattingen van de vakbond.

Delhaize hoopt zo 12,5 miljoen te besparen terwijl 160 miljoen € van zijn winsten vorig jaar aan de aandeelhouders direct zijn gestort.

Het zou gewoon rechtvaardig zijn om van de winsten te nemen om de lonen van de werkers die deze gemaakt hebben, te behouden!

Studenten in geneeskunde staken om hun beroep te kunnen uitoefenen

De studenten in geneeskunde van de Franstalige universiteiten hebben donderdag 30 oktober voor het merendeel de staking gevolgd. Ze willen protesteren tegen de politiek van de beperking van Inami-nummers (Riziv-nummers) die het recht geven de geneeskunde in België uit te oefenen. Alleen één student op twee, en zelfs minder in de tandheelkunde, zullen dit nummer krijgen, terwijl er een tekort heerst aan dokters in veel regio's.

Deze politiek van beperking is in 1997 door de PS-minister Marcel Colla ingevoerd om de uitgave van de sociale zekerheid te verminderen. Minder dokters, minder voorschriften. Het is deze wil om op het leven en de gezondheid van de bevolking te besparen die de basisoorzaak is van het probleem, en de enige uitweg is in een maatschappij die voorrang geeft aan het menselijke welzijn.

Directe lijn

4 dagen na de aankondiging van de uitbreiding van het gewaarborgd loon dat de werkgevers 2 maanden moet betalen in geval van ziekte (in plaats van 15 vandaag)... is de regering Michel achteruit gestapt voor de lobby van de patronale verenigingen. Officieel wordt de maatregel tot 2016 uitgesteld, maar volgens de ACV "is die eigenlijk van de baan". Het patronaat protesteert tegen de stakingen, maar hij heeft gewoon niet nodig om op straat te komen om geluisterd te worden.

« PS Collaborateur »... met de patroons!

Met de toespelingen van Laurette Onkelinx in het federale parlement over de fascist en haar woorden over de N-VA ministers die ver in de media zijn verspreid, heeft de PS een campagne op touw gezet om met de vinger te wijzen naar de close banden van de NVA met extreemrechtse kringen en nazi sympathisanten. Het woord "collaborateur" is geuit en overgenomen door de voorzitter van de CDH, Benoît Lutgen.

Op deze gelegenheid hebben de partijen, maar ook de Franstalige media, geargumenterd dat de "collaboratie" met de nazi bezetter tijdens de tweede wereldoorlog was in Vlaanderen groter geweest, en dat die na de oorlog verontschuldigd was geweest door de Vlaamse partijen en de publieke opinie.

Maar de historische waarheid is dat geen enkele partij zich in 1940 is verzet tegen het triomfantelijke nazi regime. Erger. De voorouder van de PS, de Parti Ouvrier Belge (Belgische Werklieden Partij), had aan haar leiding mannen, zoals Henri De Man, die sympathie hadden voor de fascistische ideeën. "Parlementaire democratie, politieke partijen, samen met de Belgische Werklieden Partij zijn van de oude tijd", verklaarde de "socialistische" leider De Man, vooraleer de BWP en al haar organisaties te ontbinden.

Door het pact tussen Hitler en Stalin is de Communistische Partij maar laat een tegenstander geworden van de bezetter: enkel na het opheffen van het pact en het uiteenvallen van Sovjet-Unie in juni 1941 door de nazi troepen in.

Van hun kant hebben de leiders van de socialistische vakbond (de BVV) samen met die van het ACV meegedaan aan gesprekken met "dokter Voss", die verantwoordelijk was in België voor het Arbeitfront om te onderhandelen over hun integratie in deze nazi "vakbond".

In deze "collaboratie" deden de partij en de socialistische vakbonden niets anders dan verder gaan met hun onderwerping aan de kapitalistische klasse. De patroons waren in 1940 voor de meesten "collabo's" en voorstanders van de harde methodes van Hitler tegen de arbeiders en hun organisaties.

Maar in 1944 hebben de Belgische patroons de wind zien draaien, de prestige van Sovjet-Unie en de invloed van de communisten onder de werkers zien groeien. Daarom zijn ze politieke en syndicale leiders gaan zoeken om hen een bondgenootschap voor te stellen tegen het

risico van de revolutie. Het invoeren van de sociale zekerheid, waarvan het beheer van de werkloosheidsuitkeringen aan de syndicale organisaties was toevertrouwd, de organisatie van de sociale overleg, van de paritaire commissies, het onderhouden van duizenden syndicale permanenten: dit is de prijs die de patroons bereid waren te betalen uit vrees voor de werkers. En de BWP (de oude PS/SP.a) heeft al haar invloed gebruikt opdat de Belgische kapitalisten, hun eigendommen, hun opgestapelde fortuinen, ook door de oorlogshandel met het nazi leger gemaakt, geen problemen zouden krijgen.

Sinds 1914 en de politiek van "klassenvrede" met de burgerij hebben de leiders van de PS constant samengewerkt in het kapitalisme, zijn altijd solidair geweest van alle aanvallen en bezuinigingsmaatregelen die de kapitalisten eisten tegen de werkers: in 1947-1958 met de "kolenstrijd" om de winsten te herstellen ten koste van de gezondheid en van het leven van duizenden mijnwerkers; in 1960-61 tijdens de grote staking tegen de Eenheidswet; in de jaren '80, '90, 2000... tot de regering Di Rupo van 2011-2014 die tegen de werklozen, de gepensioneerden, de loontrekkenden, de spoor mannen, de ambtenaren, de leerkrachten, ... nieuwe aanvallen heeft voorbereid die vandaag worden voortgezet door de regering Michel.

Een waarheid die de PS probeert te verbergen achter rookgordijnen rond de "collaboratie".

De regeringspolitiek in cijfers

De CDH heeft de kosten van de maatregelen van de regering Michel berekend. Dit is het resultaat voor een werkers die netto 3 200 € / maand (netto 1 915) krijgt :

- indexsprong in 2015: verlies van 500€
- loonblokkade : 316 €
- verhoging van de accijnzen op

diesel (voor 20 000 km/jaar): 192 €

Met nog besparingsmaatregelen in de gezondheidszorg die deze werker met zijn eigen geld zal moeten compenseren.

Nu zit de CDH in de oppositie en haar studiedienst kan concrete cijfers geven over de politiek van de regering en de gevolgen voor de

werkende mensen. Maar om zich te verdedigen is het duidelijk dat de werkers niets kunnen verwachten van deze partijen, PS, CDH, Ecolo, die diezelfde politiek ten voordeel van de rijken en van de bedrijven in Wallonië hebben toegepast, en vandaag nog toepassen.

De vakbonden roepen op tot mobilisatie, gaan we ervoor, met onze eigen eisen!

Met de aankondiging van het optrekken van de pensioenleeftijd tot 67 jaar en de nieuwe indexsprong heeft de nieuwe federale premier de toon aangegeven: zijn regering zal een vechtregering tegen de werkende mensen zijn.

De federale ministers van de N-VA die de verjaardag vieren van een oud nazi-militant en stichter van de extreemrechtse militie VMO, Bob Maes, of die zich onderscheiden met minachtende woorden tegen de geëmigreerde deel van de arbeidersklasse, dit zijn waarschuwingen. Deze regering is openlijk gekant tegen de werkers, en ze is vastbesloten om de politiek die het patronaat verwacht toe te passen, zonder enige aarzeling.

Ja, de werkende mensen moeten zich voorbereiden om zich te verdedigen. Maar dit is niet achter de oppositie van Laurette Onkelinx dat de werkers hun loon- en pensioenenniveau zullen kunnen redden, noch het niveau behouden van de gezondheidszorg en van het onderwijs voor hun kinderen.

De grote verontwaardigde woorden van deze oud-PS minister in het parlement zullen niet doen vergeten dat PS en SP.a sinds 26 jaar meegedaan hebben aan alle bezuinigingspolitiek, zowel op federaal als regionaal niveau, en dat ze op deze manier het terrein hebben voorbereid voor de aanvallen van de nieuwe regering.

Maar wat nog meer verachtelijk is, is dat deze zogenaamde socialistische oppositie hiermee suggereert dat de Vlaamse kiezers verantwoordelijk zouden zijn voor deze toestand.

Nee, deze regering en haar politiek zijn niet het resultaat van de wil van de kiezers uit Vlaanderen. Er zijn wel zeker

werkers die misleid zijn door de demagoog De Wever die zo anders als de andere politici leek te zijn. En er zijn werkers – in de twee delen van het land – die zich zwaar vergissen en denken hun banen en lonen te verdedigen door op politici te stemmen die de werkers verdelen tussen zij die hier geboren zijn en zij die elders geboren zijn.

Maar het patronaat vergist zich helemaal niet wanneer hij zich verheugt over de N-VA regering die hem in staat stelt voort te gaan “zonder compromis te sluiten”...

In de crisis die verergert, met de productie die stilstaat of achteruitgaat, om zijn winsten te behouden heeft het patronaat geen andere oplossing dan de banen en de lonen van de werkers te verminderen. Hij heeft het eerst gedaan via de “overleg”, dwz een schijnbare onderhandeling met de syndicale directies die dan de bittere pil aan de werkers doen slikken. Maar de aanvallen tegen de pensioenen en de lonen van de vorige regeringen lieten niet heel veel ruimte over voor de “overleg”. De huidige regering is van plan deze palavers over te slaan. En als men laat doen, zal ze dwangmaatregelen nemen om de werkers het lot te doen aanvaarden dat de kapitalistische klasse voor hen heeft bedacht: dat van uitgebuitene die verplicht is zich te verkopen tegen steeds lagere lonen.

De vakbonden, omdat ze zich bedreigd voelen in hun rol van onderhandelaars, roepen op tot de mobilisatie. De syndicale directies verheffen nu de stem, maar ze zijn niet echt van politiek veranderd. Dat kan men duidelijk zien in het feit dat ze geen kritiek geven over de Waalse regering die door de socialistische partij wordt geleid, terwijl die de bevolking doet

pdraaien om het patronaat rijke subsidies te geven via het Marshall Plan onder andere...!

Maar men moet op deze oproep van de vakbonden antwoorden; men moet de syndicale directies niet kunnen laten zeggen dat ze achteruit moesten stappen omwille van het tekort aan mobilisatie van de werkers. Men moet van deze oproep profiteren om zich te mobiliseren. Maar het gaat er ook niet om zichzelf te bedriegen en denken het zou voldoen om deze regering te verjagen en die door een andere te vervangen die “soberheid” in plaats van “bezuiniging” zou zeggen. Het gaat er ook niet om zich te mobiliseren alleen om de “sociale overleg” te redden die altijd heeft gediend om de werkers te bedriegen. Het gaat erom de enige ding die we in deze maatschappij hebben, te redden: onze banen, onze lonen en onze pensioenen.

Een baan, een loon, een pensioen voor iedereen is ruim mogelijk met de rijkdom die we produceren. Maar vandaag wordt deze rijkdom in beslag genomen door de kapitalisten.

En ze redden hun winsten door ons tot de werkloosheid te veroordelen en door ons voor hun schulden te doen betalen. We zullen onze lonen, pensioenen en banen kunnen redden enkel door het werk onder allemaal te verdelen en door van hun winsten te nemen. Het is wij of zij, hun winsten of onze banen en lonen.

Hiervan moet men overtuigd raken en onze collega's rond ons heen overtuigen. Bewust worden van onze eigen belangen als werkers en van onze kracht, ons in onze eigen klasse te organiseren, dit is wat ons zal wapenen voor de nodige toekomstige strijd.

De leiders van de gemeenten als onderaanneming van de bezuinigingspolitiek

Een van de gevolgen van de staatshervorming die door de regering Di Rupo onderhandeld is, laat een zeer groot deel van de bezuinigingsmaatregelen dragen door de gemeenten, die nochtans al verzwakt zijn door het faillissement van Dexia en de uitsluitingen van de werkloosheid die dan de OCMW's overbelasten.

In Charleroi zijn de gemeentelijke werkers de gemeenteraad binnengedrongen om te protesteren tegen 200 aangekondigde afschaffingen van banen. En daar kregen ze te horen van de zogenoemde socialistische Magnette dat het probleem kwam door "het absentisme dat 12%

hoger is dan elders".

In Bergen is de politiek die door de burgemeester Di Rupo wordt geleid, precies dezelfde. Een meerderheid van het personeel werkt met gesubsidieerde contracten. Ze verliezen hun banen wanneer de hulp vervalt, en de stadsoverheid voorziet daar ook het aantal banen te verminderen.

Oh het nu in Vlaanderen met de N-VA of in Wallonië met de PS, doen al de politici die verantwoordelijk zijn voor de gewesten en voor de gemeenten dezelfde keuze: bij de armen pakken om aan de rijken te geven.

Een uitkijktoren in Charleroi

De inauguratie van de nieuwe politietoren van Charleroi vindt zeer binnenkort plaats.

Tegen de superwinstgevende bedrijven die ontslaan en steeds meer werkers uit de regio veroordelen tot werkloosheid en plantrekkerij had de burgemeester Magnette niets te zeggen, ook niet tegen de politiek van zijn partij die duizenden werklozen in januari 2015 van hun uitkeringen zullen ontdoen.

Maar het aantal politiemannen op straat verhogen in de arme wijken van het centrum, de bedelaars weggagen, en 50 miljoen euro uitgeven voor een soort uitkijktoren die de hele stad beheerst, dit was maar het logische vervolg. En Magnette is hier trots op? Men is fier op wat men kan.

Er is alleen een klein probleempje. De nieuwe minister van binnenlandse zaken, Jan Jambon (N-VA), zou kunnen langskomen om deel te nemen aan het feest en misschien zal hij zelfs het rode lint willen knippen?!

Maar hoe zou men dan het verschil nog kunnen maken tussen de twee repressieve politiekpolitiek die als twee druppels water op elkaar lijken...

Besparen ten nadele van de vrouwen

Om op de gezondheidszorg te besparen heeft de regering beslist om de terugbetaling voor het ziekenhuisverblijf voor een bevalling met een halve dag te verkorten.

De regering hoopt zo 11,7 miljoen in 2015 te besparen en 14 miljoen vanaf 2016.

Om deze verloren halve dag te compenseren zou er een serieuze thuisbijstand moeten plaatsvinden met het regelmatig bezoeken van een vroedvrouw en van een huishoudelijke hulp, zegt een gynaecoloog in de pers.

Nochtans zijn vaak de meest kwetsbare vrouwen ook de armste. Het zijn zij die het meest zullen getroffen worden door deze vermindering van de terugbetaling want het zijn zij die de middelen niet zullen hebben om een hulp thuis te betalen.

Schandelijk!

Doe wat ik zeg, niet wat mijn partij doet

Joëlle Milquet (CDH), minister van het onderwijs in de Franse gemeenschap, heeft een nota geschreven aan Daniel Bacquelaine (MR), de minister van pensioenen, om "haar grote onrust" te uiten want de federale projecten zullen uitmonden in een "overdreven verlenging" van de leerkrachtloopbaan. Ze schrijft dat dit beroep "een regeling verdient voor het einde van de loopbaan" die voor haar "onverenigbaar" is met de projecten van de federale regering. Ze wenst een "dringende afspraak" met Bacquelaine om "een lawine van weinig aanvaardbare maatregelen te vermijden".

Als de leerkrachten op Milquet rekenen om hun einde van loopbaan te verdedigen, moeten ze zich eraan herinneren dat het haar collega van partij, Marie-Dominique Simonet, is die de mogelijkheid voor de leerkrachten om het DPPR-systeem (om vroeger naar pensioen te mogen) te gebruiken, van 55 tot 58 had uitgesteld.

Luilekkerland

In een studie van de Europese commissie leert men dat de energiesector in 2012 122 miljard euro heeft gekregen in de vorm van subsidies en fiscale vrijstellingen van de Europese landen.

Met bijna 300 euro per inwoner is België één van de meest vrijgevege gevers, op de 2de plaats juist na Duitsland.

Dat wil zeggen dat een gezin van 4 personen gemiddeld 1 200 euro per jaar betaalt, via de belastingen, aan de kapitalisten van de energiesector. Nog een extra drinkgeld voor de aandeelhouders!

Unicef maakt de balans van de crisis op

Volgens een verslag van het Unicef zijn 2,6 miljoen kinderen sinds 2008 onder de armoedegrens gegaan in de rijke landen omwille van de verergering van de crisis. In totaal zouden er in de 41 landen die deze studie onderzoekt, 76,5 miljoen kinderen in de armoede leven.

Wat de werkloosheid van de jongeren betreft, sluit het verslag met deze woorden "een generatie is aan de kant geschoven geweest". Tussen 2008 en 2012 "zijn de Griekse families het equivalent van 14 jaar vooruitgang kwijt; Ierland, Luxemburg en Spanje zijn 10 jaar kwijt"; en vier andere landen bijna evenveel. "Welke toekomst voor onze kinderen?" vragen de schrijvers van dit verslag zich af. Het valt te wensen voor het geheel van de mensheid dat dit een toekomst van strijd zal zijn om het kapitalisme omver te werpen.